

Til hr. Frank Aaen med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det her kan betale sig: Det er jo sådan, at der jo er masser af mennesker, der kommer med forslag til det her, især folk, der har ansatte og har aktier inden for pensionsverdenen; jeg har set BG Bank, der også siger, at det kan være fornuftigt at placere pengene hos dem, og sådan ser de jo nu engang på købmandskab. Men hvis man vil nedbringe sin gæld i sit hus, kan man sagtens gøre det med de fordele, der eventuelt kan være i det, men man kan selvfølgelig også samtidig betale sit efterlønskontingent og vide præcis, hvad det er, man får udbetalt igen.

Jeg synes, det har været vigtigt for regeringen og for Folketinget at få slået fast, at et så stort og bredt flertal i dette Folketing bekræfter den nye efterlønsordning, og det har man jo gjort ved at få de partier med, som enten delvis eller helt vil afskaffe efterlønsordningen, og få dem til at bakke op omkring den nye efterlønsordning. Det er det, der er fordelene ved det nye system.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Jens Vibjerg som ordfører.

Jens Vibjerg (V):

Da finanslovaftalen indeholder et afsnit om ændringer i efterlønnen, ændringer, der skal gøre efterlønnen mere fleksibel, og ændringer, der skal animere til, at vi alle bliver længere på arbejdsmarkedet, synes jeg, vi må sige, at den aftale, der er indgået mellem forligspartierne, og som nu er udmøntet i et lovforslag, egentlig ikke er så ringe endda.

For lønmodtagere er fleksibiliteten blevet meget stor, og for selvstændige er der opnået en større fleksibilitet end i den gamle ordning.

Efter forslaget her har man stadig væk mulighed for at gå på efterløn som 60-årig, hvis man har behov for det, ja, eller bare har lyst til det. Men har man en større pensionsopsparing, sker der en modregning, som jeg tror betyder, at den overvejende del af dem, der ønsker at gå på efterløn, før de bliver 65 år, i hvert fald vil vente, indtil de er 62 år.

Med den kontante præmie, som bliver større og større for hvert kvartal, man arbejder efter det 62. år, og som jo ender på godt 103.000 kr., når man er 65 år, vil mange ligeledes animeres til at fortsætte på arbejdsmarkedet til det fyldte 65. år, og det er også meningen med hele øvelsen.

Alle, der kender tallene for den demografiske udvikling de næste 15 år, må erkende, at den væsentlig lavere tilgang til arbejdsmarkedet og ikke mindst den voldsomt store forøgelse af antallet af ældre og dermed den større økonomiske byrde, det medfører, gør det nødvendigt, at vi alle bliver længere på arbejdsmarkedet.

Hvordan skal vi ellers have råd til at sikre den velfærd, der skal til for at betale for plejen af de ældre; der skal til for at sikre behandling, når vi bliver syge? For blot at nævne et par af de områder, der for Venstre er utrolig vigtige at have råd til også i de kommende 10-15 år.

Den større grad af frivilligt forsikringsprincip, der ligger i den nye ordning her, synes vi i Venstre er god.

Lovforslaget, som ud over finanslovaftalen bygger på en aftale indgået mellem regeringspartierne og firkløverpartierne, har mange gode elementer i sig. Vi har her et lovforslag, der bygger på en aftale mellem seks partier, et lovforslag, der ganske givet vil resultere i en væsentlig senere tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, og et sådant lovforslag har en robusthed, som vel er den bedste garanti, man kan give, for at man nu kan disponere i tillid til, at sådan vil reglerne være en rum tid.

Venstre har i hvert fald tilkendegivet, at vi heller ikke på den anden side af det næste valg er det parti, der kommer med forslag til ændringer i efterlønnen.

Selv om lovforslaget bygger på en aftale mellem regeringen og firkløverpartierne, skal jeg da ikke undlade at give udtryk for, at aftalen var genstand for endog overordentlig svære forhandlinger. Men forhandlingerne foregik i en meget god atmosfære, og jeg vil da gerne ved denne her lejlighed give udtryk for min anerkendelse både til ministeren og partiernes repræsentanter for den gode atmosfære, som forhandlingerne er foregået i.

Det var ikke overraskende afsnittet om selvstændige, der voldte de store problemer i forhandlingerne. Det siger sig selv, alene af den grund at det rent teknisk er sværere at håndtere, men også fordi regeringen i sit udspil foreslog kriterier, der ville udelukke den overvejende del af de selvstændige erhvervsdrivende fra at deltage i efterlønsordningen.

Venstres indfaldsvinkel har været, at alle, der opfylder anciennitetsbetingelserne og betaler deres kontingent, skal have lige adgang til efterløn, uanset om man er lønmodtager eller selvstændig.